

ներորդի գարուն՝ անկաւ ընդ հարուածովք պետացն Եզիպտացոց եւ մնաց անյարիք: Բայց նշխարք աւերածոյ նորին ցրուեալք ընդ ամենայն գողցես ծագս տիեզերաց, տեսանին արդ ի խումբս խումբս զնդեալք յօմանեան պետութեան, ի Հնդիկս, ի Մուսիխա, յԱւսորիխա և ի գաւառուն որ մերձիքերանս են Դանուր գետոյ. սակայն առանելացս ի Տաճկաստան եւ ի Մուսիխա գումարեալ խոնեալ կան արդ Հայկազունք, եւ անդր հարկ է մեզ առանձինն իմն յեղանակա զինու երրալ եւ ի մոտոյ ի զնին կալ նոցա ի ժամանակի աստ յորում պետութիւնքն այն երկոքին զեն ի վեր առեալ կան ընդդեմ իրերաց:

ԵՊ. ՏԵՇԱՐՄԻՔ:

(Մասցուածն յառաջիկայս:)

ED. DULURIER.

(*La suite au prochain numéro.*)

Ե. ՓՈՐԻՉԵԱՆ Ա. ՄԱՍ. ԳԻՐ.

ՄԱՏ ՆԻԿՈՂԱՅՈՍԻ Ա. ԿԱՑԱՐ ՌՈՒՍԱՏ.

Մարտ ամսոյն մէջ բոլոր տիեզերքս սասանեցրեալ պատահումը՝ Մուսաց կայսեր անկարծեկի մահն եղաւ: Այս լուրը՝ արեւելեան պատերազմին փորորկալից ու սեւ սեւ ամպերուն սպառնալեացն ու որոտմանցը մէջ սարսափեկի կայծակ մը եղաւ որ իրաւցնէ: այ փայլակի արագութեամբ երեք ժամուան մէջ Փերքպուրեկն Փարիզ և Լոնտրա հասաւ, եւ ամեն մարդ ապշեցուց: Այնչափ միծ էր այս իրաւացի ապշուրիւնն որ բարեկամք և բշնամիք առ հասարակ իրենց անձնական կիրքն ու միճակը՝ գեր առ ժամն մոցան, ու իրենց աշքին և ականջին չեին ուզեր հաւատալ. եւ սակայն իրաւ էր գումարեր լուրը: Մարտի երկութին վախճանեցաւ ինքնակայն Մուսաց նիկողայոս Ա. յիսունուինը տարեկան հասակին մէջ:

Մենք զիտաւորութիւն չունինք հոստեղս այս մեծանուն կայսեր վրայ ներրող մը գրելու, եւ ոչ մեզմէ ետքը եկող պատմազրաց անաշառ դատաստանին իրաւունքը կերպով մը յափշտակելու. բայց որովհետեւ ամենուն միտքն ալ այս երեւեկի զիպուածին վրայ կը պարուտի, արժան կը համարինք համառոտ տեղեկութիւն մը տալ անոր բազաւորելուն, բնաւորութեանը, եւ մահուանը վրայ, որ չափ որ ստոյգ սեպուած աղբիւրներէ կարեկի և անկողմնասէր զգուշաւորութեամբ քաղեկ և մերազնեաց հաղորդեկ:

pour ne plus se relever. Ses débris, dispersés sur presque tous les points du globe, se retrouvent maintenant agglomérés dans l'empire ottoman, la Perse, l'Inde, la Russie, l'Autriche et les contrées voisines des embouchures du Danube; mais c'est surtout à la Turquie et à la Russie que les Arméniens se sont incorporés aujourd'hui, et c'est là que les événements qui ont armé l'une contre l'autre ces deux puissances nous convient plus particulièrement à les suivre et à les observer de près.

Պօղոս կայսեր երրորդ որդին ըլլալով՝ չէր կարծուեր որ նիկողայոսի կարգ հասնի բազաւորելու, վասն զի իրմէ վեր երկու եղբայր ու մեկ քոյր ալ ուներ: Աղեքսանդր կայսրը ժառանգ չունեցաւ, ուստի ետեւնն բազաւորելու իրաւունքը երկրորդ եղբօրը պիտի անցներ, այս ինքն Կոստանդնուպոլիսն բայց որովհետեւ անհիկայ ուզեց լինացի հար մը տանուէ, այն պատճառաւ հրաժարեցաւ իրաւունքն, և նիկողայոս եղբօրն անցուց. հրաժարական զիրն ալ Աղեքսանդր կայսրը ծերակուտին աւանդեց կերպուած, ապապեկով որ իր մեռնեկն եռը բացուի:

Թէպէտ այս կերպով նիկողայոս ժառանգ ձանցուեցաւ արռողյան, բայց կառավարութեան բաներուն ամենենին չէր խառնուեր: Բովանդակ իր զրադմունքն ու զրօսանքն էր իր զաւակաց կրութեամբ ուշ դնել, եւ ընտանելեան վարմունքին քաղցրութեամբը զուարձանալ: Բայց երբոք Աղեքսանդր կայսրը կայսրունոյն նետ Խրիմ զիաց 1823ին, ձմեռը նոն անցընելու մտքով, նիկողայոս նարկալը եցաւ տերութեան գործողութիւնները ձեռք առնելու, և ամեն օր տեղեկութիւն կը գրէր եղբօրը ամեն բանի վրայ:

Քիչ ժամանակէն լուսեցաւ թէ Աղեքսանդր կայսրը հիւանդ է, հիւանդութիւնն ալ ծանրիկի և դրաբեր բղբարերի վրայ կը հասներ, ամենուն

սիրոց քունդ եղած էր, և ամենուն թերնեն կայսեր հիւանդութեան ձայնը կըստուէր. մէյմալ կայսրունեն քուդը մը եկաւ որ կիմացընէր թէ նիւանդու-

թիւնը աղեկի դարձաւ : Մէկէն հրաման եղաւ որ երկրորդ օքք մայր եկեղեցւոյն մէջ գոհացողական աղօքքներ ըլլան առ Աստուած՝ կայսեր առողջա-

Նիկողայոս Ա., կայսր Մուսաց :

նախուն համար : Բոյոր կայսերական ազգատոհմը,

զնացին եկեղեցին ամենայն սիրով և ուրախութեամբ, և հանդիսաւոր աղօքքներն սկսան :

Մերմալ տեսնես՝ սպային մեկը ժողովրդեան մէջն անցաւ, վրան զլուխը սառ կապած, կերպարանքը ալլայլած. զնաց մօտեցաւ Նիկողայոսին, ձեռքը նամակ մը տուաւ՝ սեւ կնքամոմով կնքուած, ու ինքն անշարժ կեցաւ դիմացը՝ զլուխը վար ծուած, որպէս զի մեծ դժոխին աչուրները իրեն բան մը ջնարցընեն: Դողդրդալով բացաւ Նիկողայոս բուղը, շուտ մը վրային անցաւ շփորած կերպով, ու մեկն աչքին զարկաւ եղիսարեր կայսրունոյն ձեռքովը գրուած այս խօսքը թէ: « Մեր հրեշտակը յերկինս է... » Թուղը վար ընկաւ Նիկողայոսի ձեռքն, մեծ հառաջանք մը լսուեցաւ սրտին խորունկն, ծնկուրները դող եկան, և երեսի վրայ ընկաւ քարայտակին վրայ յերկրպագութիւն: Ապշուրիւնը տիրեց ամենուն վրայ. երգերը դադրեցան, հանդեսը վերջացաւ, չորս դին ցաւազին լուսրիւն մը պատեց: Եւ ահա այս կերպով իմացան բոլոր կայսերական ազգատոնմը, պալատականք և ժողովուրդը՝ թէ այնունետեւ Ծուսաց կայսրն է Նիկողայոս Ա: »

Ներակոյտը առանց վայրկեան մը կորսընցընելու ժողովի նստաւ որ Աղեքանդր կայսեր իր քովը բողած այլեւայլ կնքեալ ըդքերը բանայ. անոնց մէջ էր՝ Կոստանդնի հրաժարականէն զատ՝ բացայտ պատուէր մը որ մեկն Նիկողայոսը կայսր հրաժարակուի: Շուտ մը բոլոր ծերակոյտը պալատը զնաց որ այն բոլորն խօսքը կատարէ. բայց որչափ զարմացաւ մնաց՝ երբ տեսաւ որ Նիկողայոս ամեննեին բազաւորելու միտք չտնի. « Աչ, տեաք իմ, ըստ, այսպէս չըլլար. դուք կը լիսէք թէ մեծ դժոխին Կոստանդնի հրաժարականին ուժովը՝ բազաւորութիւնն ինծի կիյնայ ամենայն իրաւամբ. բայց ևս ձեր կարծիքն չեմ. ով կրնայ հաւտացընել զիս թէ եղբայրս այնքան տարիներով առաջ տուած խօսքին վրայ մինչեւ ցայմէ չէ զղացեք: Ես իմ կողմանէս այսպէս կարծեմ. և որպէս զի ինքը ամենայն դիւրութիւն ունենայ կայսերական գաւազանը ձեռք առնելու, ահա վաղը բոլոր պահանորդները ինծի նետ մէկտեղ՝ կեցցէ կայսր պիտի կանչեն իրեն: » Հսածին պէս ալ կատարուեցաւ:

Անդիւն Կոստանդնինն ալ, որ Վարշաւ կը կենար, Աղեքանդրի մահը լսելուն պէս՝ իր հրաժարումը կրկնեց, նևտն ալ ուրիշ բուզը մը զրեց ու պատիկ եղբօրը Միքայէլին ձեռքովը դրեց Նիկողայոսին: Այն ատեն Նիկողայոս ալ Կոստանդնին ու իր մէջ անցածները ձիշտ կերպով հրաժարակեց, իմացուց ամենուն թէ բազը յանձն կառնու, և դեկտեմբերի 26ը որոշեց երդման համար:

Նոյն օրը քանի մը ազնուականաց գրգռութեամբը, որ սահմանադրական կառավարութիւն կողէին հաստատել Ծուսատանի մէջ, զօրաց մէկ մասը չուզեց հաւատարմութիւն երդուըննալ Նիկողայոսին՝ պատճառ թերելով թէ բազաւորելու խրաւունքը Կոստանդնին է: Քանի զնաց՝ շփորութիւնը մնացաւ, զօրապետներն իրար անցաւ, խորհուրդ ըրին թէ ինչ ձար ընեն, և մէջնեն մէկը վազեց զնաց իմացուց կայսեր թէ բաները գէջ են, խոռվութիւնն աւելնալու վրայ է, և զօրքը հանդարտեցընելուն հնարը չկայ: Կայսրը առջի թերան չուզեց հաւատալ. բայց վերջապէս՝ առանց ընտանեացը աղաջանքին մտիկ ընելու որ կուզին զինքն արգիլի՝ պալատէն դուրս եկա:

Ապստամբները զինքը տեսածնուն պէս, հանդարտելու տեղ՝ աւելի կատղեցան, և խաժամուծ ամրութիւն հետ խառնուած՝ սկսան հրացանները պարպէկ կայսեր դէմ: Նիկողայոս աներկիսդ քաջուրեամբ կեցաւ դիմացնին ու յանդիմանեց ապրատամբները, անոնք մտիկ զըրին: Մետրապօլիսը խաջով աւետարանով և բազմութեամբ քանանցից եկաւ առջեւնին, սկսան խրատել, լսող չկայ: մանաւանդ թէ անոնք սկսան նորէն կրակ տալ: Այն ատեն կայսրն ալ հրամացէց որ կրակին կրակով պատասխան տրուի. ջարդը սկսաւ, և մէկ ժամ քշելէն ետև՝ ամեն բան լմբնցաւ, ապստամբաց զիսաւորները բռնուեցան, ու մէկանները ցիր ու ցան եղան:

Նիկողայոսի կայսեր երեսնամեայ բազաւորեան պատմութիւնը ամբողջ մեծանատոր զրքի մը նիւր է. և անիկայ զիր անցընել ու զողը հարկան պիտի ցուցընէ: թէ անոր ժամանակը Ծուսաց կայսերութեան փառքն ու մեծութիւնը զերազոյն աստիճանի հասաւ: Մենք հոս միայն քիչ մը իր անձնական բնաւորութեանն ու սովորութեանցը վրայ խօսինք:

Եւրոպայի մէջ առակ եղած էր թէ Նիկողայոս կայսըր իր վարսունըլից միխոն ժողովրդոց մէջ ամեննեւ գեղեցիկ մարդն է. և զրեք իրաւ էր: Հասակը շատ բարձր էր, ամենայն կերպով համեմատ, և կերպարանքը կանոնաւոր: Գեմքը ահաւոր, շարժմունքը վսեմ, քայլուածքը արիստական և վարմունքը բնականապէս աղնուական, այնպէս որ իր բոլոր սպայակորու զօրավարացը մէջ՝ անոնց պէս հազուած կեցած ատենն ալ՝ մէկն կը մանցուէր թէ ինքն է այն մեծ ազգին ինքնակալը:

Սովորութիւն ըրած էր ձմեռները դեռ ցուսացած անկողնեն ելլելու. սենեկին մէջ չայլ խմելէն ետև՝ քովը կանչած ոստիկաններուն հետ կաշխատէր:

Ժամբատասնին կայսրունոյն քով կիշնար, և հոն ժողվուած կըզտներ գաւկըները. կես ժամի չափ կինային ետեւ խորհրդարանը կերրար խորհրդի : Ամէն օր անվրեավ կարգաւ պտըտելու կելլէր կէսօրուընէ մէկժամ ետքը՝ բաց կառքի մը մէջ նստած, և անդադար բարեւ կուտար երկու կողմի բազմաթիւ ժողովրդեան: Ժամբ երեքին կիրակութի կընստէր՝ մինակ իր ընտանեացը նետ, և քիչ անգամ քանի մը մնձամնեներով. բայց իր վարմունքը ոչ երբէք կըփոխէր, և զինուորական հազոււտը ոչ երբէք կընանէր վրայէն: Կիրակութը շատ չափաւոր էր, ու կարճ կըքչէր. անկէց ետքը՝ թէ որ տղոցը վարպետներէն բարի վկայութիւն լսած ըլդար վրանին՝ անոնց նետ կըխաղար կըզրունուր, ապա թէ ոչ՝ աչք կընէր անոնց որ նեռու կինան իրմէ, և ինքը կայսրունոյն և ուրիշներու նետ կըխօսակցէր: Զորս ու կիսին ատենները նորէն իր բնակարանը կելլէր, ու մինչեւ ուշ ատենն մինակ եւ կամ արոռածառանգին նետ աշխատելէն ետեւ՝ թէատրոն մը կերրար. իսկ մնձապին իրիկունները վար կիշնար ու ընտանեացը նևտ խօսակցութեան կընստէր: Խննին ընքրիք ընելէն ետեւ՝ տասնին ամէն մարդ իր տեղը կըքաշուէր:

Էնտաննեկան սէրը մեծ ազդեցութիւն ունէր նիկողայոսի սրտին վրայ. ամուսնոյն և զաւակացը նետ վարուած ատենը ամեննեխին չէր բողուր որ մէկը քաշուելով խօսի նետը. հայր, մայր և որդիք, ամէնքն ալ հասարակ վիճակի մարդկանց պէս համարձակ կըվարուէին իրարու նետ: Վեց զաւակ ունի, որ իրենց ծննդեան կարգովն ատոնք են. մեծ դուքսն Աղեքսանդր՝ որ հիմա կայսր է՛ Աղեքսանդր և անունով. մեծ դքսունին Մարիամ՝ Լայսերէմպէրէի դքսին այրին. մեծ դքսունին Օլկա, որ Վիրքէմպէրէի բակաւորին եղօրը նետ կարգուած է. Կոստանդին, նիկողայոս և Միքայէլ մեծ դքսէրը: Օլկայէն զատ՝ ատոնք ամենն ալ նոյն պալատին մէջ կըրնակէին իրենց հօրը քով, որ մեծ հոգ ունէր անոնց և իր բոռներուն լաւ կըրութեանը վրայ: — Գանք այս ինքնակալին մանուանը մէկքանի զիսաւոր պարագաները տեսնելու:

Փետրուարի 14ին ժամը հարբուխ (զիւքքեամ) ունեցաւ. թժիշկները խորհուրդ տուին իրեն որ շատ չաշխատի, և սովորական զբաղմունքներէն քիչ մը ատեն զադրի. բայց կայսրը քանի մը օր հանգչելէն ետեւ՝ նորէն դուրս ելաւ սաստիկ ցուրտ ողով, հիւանդութիւնն ալ կրկնեց:

Կայսերական ազգատոնմին սովորութիւնն է եղեր՝ մեծպաքին առաջին շարրուն վերջը հաղորդութիւն առնուլ. վետրուարի 24ին կայսեր հիւան-

դուրիւնը այնչափ ծանրացաւ որ չկրցաւ այն հանդիսին ներկայ գտնուիլ. և սակայն առանց սաստիկ հազին ու տաքութեանը նայելու՝ որով ամեննեխին չէր կրնար քնանալ՝ աշխատանքէ չէր դադրեւ:

Մարտի առաջին օրը տաքութեան սաստկութենէն քիչ մը ատեն ինքզինքը կորաընցընելու պէս եղաւ. և իրիկուան դէմ իմացուեցաւ որ զեղիքէն օգուտ չկայ, մանուան վտանգը մօնեցէր է, ուստի հասկըցուցին իրեն թէ պէտք է հոգեւոր պատրաստութիւնները տեսնէ, և երկրորդ օրուան բողուցին: Կայսրունին ուզեց որ զիշերը իր ամուսնոյն քով անցընէ. կայսրը դէմ կեցաւ՝ դեռ նոր ժամը հիւանդութիւննէ: մը եկած ըլլալուն համար, և խօսք տուաւ անոր որ երէ աւելի ժանրանալ՝ իմաց տայ իրեն. միայն խնդրեց որ բարձր ձայնով Հայր մեր մը ըսէ: Երբոր « Եղիցին կամք քո որպէս յերկինս և յերկրի » ըստ կայսրունին, կայսրը կանչեց. « Միշտ, միշտ, միշտ : »

Մարտի երկութիւն առաւատը կանուխ՝ կայսեր թժկապետն իմացուց իրեն որ վտանգը շատ մօնէ. այն ատեն կայսրը իր խոստովանանցըր կանչեց ու մերժին բոշակն ընդունեցաւ բոլոր ընտանեացը առջեւ: Շուտմը վերջի բարենները տուաւ իր զաւակացը և բոռներուն, և մէկիկ մէկիկ օրինեց զանոնք՝ առանց նեռաւորներն ալ մոռնալու: Կայսրունին թժկապետին խօսքով հիւանդին քով եկեր էր, և քովին ըրածնուեցաւ. կայսրը տուաւ որ անիկայ կուլայ, միիրարեց զինքն ու աղաչեց որ առողջութիւնը լաւ նայի՝ զոնէ ընտանեացը սիրոյն համար :

Կայսեր քանի մը հաւատարիմ բարեկամներն ալ քովն եկեր էին. այս ինքն Օուրէ կոմար, Ատէք-պէրէկ կոմար և Տուլկորուքի իշխանը. կայսրը անոնց ալ մնաք բարով ըստ. անոնցմէ ետքը ուզեց տեսնել իր սենեկապետները, ծառանները, և ամէն մէկուն ալ միիրարական ու քաջալերական խօսքեր ըստ: Կայսրունոյն սենեկի տիկիններէն Ռոհրպէք անունով տիկինոչն այս խօսք զրուցեց. « Վախեմթէք քեզի ըստ բաւականին շնորհակալ չեմ եղած՝ կայսրունոյն ետքի հիւանդութեանը ատեն վրան ցուցուցած խնամոցդ համար. անկէց ետեւ ալ քու հոգդ ու խնամքդ պակաս մի ըներ իրեն, և առաջին անգամն որ նևտը Փերերնոք երրաս՝ իմ կողմանէս ալ բարեւ ըրէ այն սիրուն տեսին : »

Սնձամբ կարգի դրաւ կայսրը իր բաղման հանդէսը, և եկեփարական հեռազբով իմացուց Մուքուաւ ու Վարչա իր հոգեվարք ըլլալը: Այն միջոցին իմաց տուին իրեն թէ Մենչչիքով իշխանին

որդին եկեր ու հօրմնեած բուղը թերեր է. կայսրը չուզեց ընդունիլ. « Միք ատով սիրոս պիտի կապուի նորէն այս աշխարհիս » ըստ :

Այն առաւտոր այս բաներովս անցաւ, եւ կայսրը այնպէս անխոռվ էր որ կարծես թէ առողջ է. բայց ժամը տասնըմեկին (այս ինքն կեսօրութնէ մեկ ժամ առաջ) շնչառութիւնը դժուարացաւ, ու լեզուն բռնուեցաւ :

Իսկ ժողովուրդը ժամերը կը լիւագէր խուռն բազմութեամբ եւ արտասուալից աջօք որ կայսեր առողջութիւնը խնդրէ Աստուծմէ. մեկ կողմանէ այս սաստիկ եւ իրաւացի նետաքքքութեամբ ու ցաւով ետեւէ էր ամէն բան տեղն ի տեղ իմանալու, այս ինքն կայսեր հիւանդութեանն ինչ ըլլալը, բուն պատճառները, առաջ երրալը. այնպէս որ բան մը ծածուկ չմնաց, եւ տեղ տեղ գրուցուած ատելի եւ ծաղրական ստորիւնները ամէնն ալ երեւան եղան : Նոյն ժողովրդեան նետաքքքութեամբն էր որ դուրս եղաւ նաև կայսեր մեկ խօսքը՝ արեւելեան պատերազմին վրայօք, որով ըստ էր կայարունոյն թէ « Ըստ եղրօդ (Քրուսիոյ բազաւորին) որ ես իրեն անտարբեր կենալուն համար չեմ նեղացած, բայց կը խնդրեմ որ Խուսիոյ վրայ ունեցած սէրք չպաղի, եւ իր հօրք վերջի խրատները չմոռնայ : » Քրուսիոյ բազաւորին հօրք այն խօսքերն ասոնք էին՝ կտակին մէջ գրուած. « Զգուած շացիր, սիրելիդ իմ Փրեղերիկոս, նիմակուան ամէն տեղ տիրած նորածեւութեան նոզիէն... ա բայց նայէ որ մեկալ ծայրն ալ չանցնիս, ու նին ստվորութեանց չափէ դուրս չկապուիս : Այս երկու ծայրայեղ պակասութիւններէն ալ զգուած շանալով միայն՝ կրնաս օգտակար բարեկար գորիւններ ընել... Որչափ որ ձեռքէդ կուգայ, եւ բրոպական տէրութեանց նետ սիրով վարուէ, մանաւանդ նայէ որ Քրուսիան, Խուսիան ու Աւատրիան իրաբմէ ոչ երբէք բաժնուին. անոնց միարան կենալովն է որ եւրոպական խաղաղ դուրիւնը չաւրուիր :

Կեսօրը կայսեր լեզուն արձելուեցաւ, բայց միայն այս կրցաւ ըստ մեծ որդոյն թէ « Խմկողմանէս շնորհակալ եղիք Սերաստուպօլսոյ գօրքին : » Վրան քառորդ մը անցաւ, նոզին աւանդեց՝ առանց նեղութեան եւ տագնապի, եւ ամէնքն ալ կրցան զինքքը տեսնելով մահան վրայ տարածուած, վրան ալ զինուորական վերաբերուն ձգուած : Քիչ ատենէն հանեցին մարմինը սենեկէն, ու բաց երեսով չահավառեալ մատրան մը մէջ դրին որ ամէն մարդ կարենայ տեսնել :

Նիկողայոս կայսրը վախճանելուն պէս՝ բազմաւանգ որդին Աղեքսանդր Բ ինքնակալ նրատարակուեցաւ, եւ բոլոր մեծամեծները հաւատարմութեան երգումն ըրին իրեն : Նոր կայսրունիին Մարիամ Գերմանիոյ Հետական-Տարմշատ ըսուած երկրին մեծ դքսին քոյրն է՝ 1841ին ապրիլի 28ին Աղեքսանդրի հետ պատկուած, եւ շատ գովուած է իր խելքին եւ խաղաղասէր բնաւորութեանը համար : Իսկ Աղեքսանդր Բ արդէն շատ սիրելի է բոլոր ժողովրդեան, եւ տասնընինգ տարիէ ի վեր վարժած է տէրութեան կառավարութեանը, վասն զի հայրն ալ միշտ նետը կառնէր զինքը խորհուրդներուն մէջ, ու Փերրապուրկին հեռացած ատեններն անոր կը բողոջութիւնները : Բնութեամբ բարակամիտ, արդարասէր, եւ ճշմարտասէր է. իր հօրեղորը Աղեքսանդր Ա. կայսեր քաղցրութեանը հետ՝ սակաւագիւտ հաստատութիւն մըն ալ ունի կը սեն բարուցը մէջ, եւ յա կրանքնայ իր տէրութեան թէ քաղաքական եւ թէ զինուորական պաշտօնեից զիխաւորները : Եւրոպացիք մեծ յոյս ունին, ինչպէս որ ամէն օրագրաց խօսքերէն ալ կերենայ, թէ այս նոր կայսեր բազաւորի շատ դիւրանան հաշտութեան ձամբաները, եւ ցանկալի խաղաղութիւնը նորէն տիրէ աշխարհին նայեար, ուր բագաւորք պարտական են հայրաբար վարիլոչ միայն իրենց հպատակներուն, այլ եւ բոլոր մարդկային ազգին հետ. որով իրենց կեանքքը քաղցրութեամբ կը լեցուի, եւ անուննին նաև իրենց մանուանէն ետքը պատկառանօք և օրննութեամբ կը լիշտակուի ամէն տեղ եւ ամէն ժամանակ :

Նիկողայոսի կայսեր մանութիւնն ետեւ՝ Եւրոպացւց մատղութիւնն ու ամէն օրուան խօսակցութիւնը մարտ ամսուս մէջ՝ Վենենայի խորհրդակցութեան վրայ է : Հաշուուրեան յոյսը մէյմբ կը ծագի, մէյմբ կը ծածկուի, նման այն զեղեցիկ լուսնկային որ դողողուն լուսովք Խթիմու երկնքին երեսը կերենայ, ու կարծի թէ քառնելով Սերաստուպօլսոյ քոյի անազին կոտորածներուն ու խեղնութիւններուն տեսքին՝ նորէն ամսերուն տակը կը քաշուի :

Ի ՓԱՐԻԶ, Ի ՏՊԱՐԱՆԻՒՆ Վ. ՌԵՄՔԵ,